

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 P 479714 16 Gž
Sarajevo, 14.12.2021. godine

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću koje čine predsjednica vijeća Nađa Seferović, sudije Vildana Devrović i Silvana Brković-Mujagić, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužioca Senadina Arapčića iz Sarajeva, kojeg zastupaju punomoćnice Aida Haznadarević i Dina Memić Turkmanović, advokati iz Sarajeva, protiv tuženih 1. Kantona Sarajevo, Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, kojeg zastupa Pravobranilaštvo Kantona i 2. Nermina Pećanaca iz Sarajeva, radi naknade štete zbog klevete, v.s.p. 5.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužioca na presudu Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 P 479714 15 P od 10.06.2016. godine, na sjednici vijeća održanoj 14.12.2021. godine, donio je

PRESUDU

Žalba se djelimično uvažava i prvostepena presuda preinačava tako da se tuženi Kanton Sarajevo i Nermin Pećanac obavezuju da tužiocu Senadinu Arapčiću solidarno isplate naknadu nematerijalne štete zbog povrede ugleda počinjene klevetom u iznosu od 1.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom po stopi propisanoj Zakonom i visini stope zatezne kamate počev od 06.01.2015. godine pa do isplate, sve u roku od 30 dana.

Tuženi su dužni na službenom WEB portalu Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo objaviti sadržaj ove presude i objavu proslijediti Federalnoj novinskoj agenciji FENA radi prenošenja objave, sve u roku o 8 dana od dana dostavljanja ove presude

Svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka.

U preostalom dijelu žalba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužioca kojim traži da se:

- utvrdi solidarna odgovornost tuženih za štetu nanasenu ugledu tužitelja zbog klevete, da se tuženi solidarno obavežu da tužiocu plate naknadu štete zbog klevete u iznosu od 5.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 17.10.2014. godine, kao dana kada su objavljene informacije, kao i da tužiocu solidarno isplate troškove parničnog postupka u roku od 30 dana;

- da se tuženi Kanton Sarajevo obaveže da objavi demanti izražavanja, odnosno saopštenje za javnost Ministarstva, sa sadržajem kao u Zahtjevu za demanti od 31.10.2014. godine na službenom WEB portalu Ministarstv, da isti proslijedi na prenošenje objave u Federalnu novinsku agenciju- FENA, kao i sadržaj ove presude, sve u roku od 8 dana po pravomoćnosti

presude, pod prijetnjom novčanog kažnjavanja u iznosu od 5.000,00 KM za svaki dan zakašnjenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Tužilac je presudom obvezan da Kantonu Sarajevo nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 600,00 KM u roku od 30 dana.

Tužilac je protiv navedene presude blagovremeno podnio žalbu kojom presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže da drugostepeni sud žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači tako da usvoji tužbeni zahtjev ili da presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U žalbi je naveo da je prvostepeni sud pogrešno vršio ocjenu i tumačenje izvedenih dokaza tako da je pogrešno utvrdio činjenično stanje.

Tužilac je naveo da je izvedenim dokazima dokazao da je od strane tuženih prema njemu počinjena kleveta iznošenjem, pronošenjem i javnim objavljivanjem netačnih navoda čime mu je povrijeđena čast i ugled.

Tužilac je u većem dijelu žalbe iznio stavove izražene u teoriji i praksi u slučajevima građanskopravnih sporova povodom klevete kao i tumačenja sadržaja Zakona o zaštiti od klevete u Federaciji BiH i odnosa tog zakona prema drugim propisima.

Što se tiče ovog konkretnog spora tužilac je u žalbi naveo da je dokazao su tuženi iznošenjem i pronošenjem neistinitih činjenica o njegovom zdravstvenom stanju i teškom psihičkom oboljenju uvredljivo i lažno identifikovali tužioca trećim licima čime su povrijedili njegov ugled i čast.

Naveo je da je duševne bolove zbog povrede ugleda i časti moguće dokazivati svim dokaznim sredstvima predviđenim Zakonom o parničnom postupku, pa i saslušanjem parnične stranke te da sud može po slobodnoj ocjeni, vodeći se okolnostima konkretnog slučaja, dosuditi naknadu proporcionalnu nastaloj šteti.

Tuženi Kanton Sarajevo je u odgovoru na žalbu osporio blagovremenost žalbe i naveo da je prema izmjenama Zakona o parničnom postupku ovaj spor, čija je vrijednost 5.000,00 KM, spor male vrijednosti u kojem je rok za žalbu 15 dana. Tuženi smatra da je sud trebao odbaciti žalbu kao neblagovremenu bez obzira na pouku o pravnom lijeku navedenu u presudi prema kojoj se žalba može izjaviti u roku od 30 dana za koju pouku smatra da je vjerovatno štamparska greška te da žalbu treba odbaciti kao neblagovremenu.

Dalje ju naveo da je žalba nedopuštena i iz razloga što se žalbom presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja što je u suprotnosti sa odredbom člana 433. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Tuženi je istakao da je pravilan zaključak prvostepenog suda da nije počinjena kleveta i da je sud dao iscrpno i pravilno obrazloženje odluke kako u pogledu utvrđenja činjenica tako i u pogledu primjene materijalnog prava.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredaba parničnog postupka, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku „Službene novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba je djelimično osnovana.

Prigovor tuženog Kantona Sarajevo da je žalba neblagovremena i nedopuštena je neosnovan. Postupak u ovoj pravnoj stvari je započeo podnošenjem tužbe 06.05.2015. godine, prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku „Službene novine Federacije BiH“ broj 98/15. U vrijeme podnošenja tužbe nije se radilo o sporu male vrijednosti.

Tačno je da je prvostepeni sud propustio primijeniti odredbu člana 106. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku i odredbe člana 429. stav 1. i 429. stav 3. Zakona o parničnom postupku.

Sud je, nakon izmjene Zakona o parničnom postupku, bio dužan donijeti procesno rješenje da će se dalji postupak provesti po odredbama Zakona o parničnom postupku u sporovima male vrijednosti.

Prvostepeni sud to nije učinio nego je nastavio završio prvostepeni postupak donošenjem presude u kojoj dao uputstvo o pravu na podnošenje opravnog lijeka po odredbama parničnog postupka za sporove koji nisu male vrijednosti.

U takvoj situaciji ograničavanje roka za žalbu tek u žalbenom postupku bi značilo uskraćivanje strankama prava na pristup sudu.

U skladu sa navedenim žalba je blagovremena jer je podnesena u zakonskom roku od 30 dana propisanom odredbom člana 203. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Iz navedenih razloga se ne može smatrati ni da je žalba nedopuštena. Osum toga, iz sadržaja žalbe proizilazi da tužilac ne osporava utvrđeno činjenično stanje iako je na početku žalbe naveo da žalbu izjavljuje i zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Predmet spora je zahtjev tužioca da mu tuženi solidarno isplate naknadu nematerijalne štete pričinjene klevetom za duševne bolove zbog povrede ugleda u iznosu od 5.000,00 KM za zateznim kamatama počev od 17.10.2014. godine, kao dana objavljivanja neistinitog sadržaja, da mu tuženi solidarno isplate troškove parničnog postupka te da se tuženi Kanton Sarajevo obaveže da objavi demanti izražavanja, odnosno saopštenje za javnost Ministarstva, sa sadržajem kao u Zahtjevu za demanti od 31.10.2014. godine na službenom WEB portalu Ministarstva, da isti proslijedi na prenošenje objave u Federalnu novinsku agenciju- FENA, kao i sadržaj ove presude, sve u roku od 8 dana po pravomoćnosti presude, pod prijetnjom novčanog kažnjavanja u iznosu od 5.000,00 KM za svaki dan zakašnjenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi:

- da je tužilac zaposlen u MUP- u Kantona Sarajevo od 2004. godine, da je na poslu ukazivao na probleme i nepravilnosti, da zbog toga nije imao probleme na poslu sve do 2011. godine kada je došlo do promjene uprave tako da je bio premješten na drugo radno mjesto, da je nakon odluke suda vraćen na radno mjesto sa kojeg je bio nezakonito udaljen, da je nakon toga je poslodavac u Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji ukinuo poslove koje je tužilac obavljao kao načelnik i te poslove stavio u opis drugog radnog mjesta koje je imalo i drugačiji naziv;
- da je na web stranici MUP-a KS 21.10.2014. godine u posljednjem pasusu demantija na članke Dnevnog Avaza koji su objavljeni u izdanju od 17.10.2014. godine i 21.10.2014.

godine u kojima je pisano u vezi sa naplaćivanjem prekovremenog rada policijskog službenika Rabije Čampare, objavljen sporni sadržaj: „ U dobroj namjeri sugerišemo Vam da prije objave netačnih informacija provjerite svoj izvor i njegov kredibilitet, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o Arapčić Senadinu, protiv kojeg se vodi više disciplinskih postupaka i koji se zbog ozbiljnih prihičkih problema nalazi na dugotrajnim bolovanjima.“;

- da je MUP KS 21.10.2014. godine dostavio obavijest za medije čiji predmet je Saopćenje za javnost potpisano od strane načelnika sektora Rabije Čampare i demanti navoda da je je Rabija Čampara „ uzela 150.000,00 maraka za prekovremeni rad“ u vezi sa tekstovima objavljenim u Dnevnom listu Avaz 17.10.2014. godine i 21.10.2014. godine, a u kojem je također u posljednjem pasusu naveden sporni tekst;
- da se u personalnom dosjeu tužioca kod poslodavca nalazi samo rješenje Ministarstva od 26.07.2011. godine kojim je odbačena disciplinska prijava Uprave policije protiv tužioca;
- da je tužilac prema ljekarskom uvjerenju o radnoj sposobnosti od 08.06.2004. godine sposoban za posao diplomiranog inženjera elektrotehnike;
- da je tužilac 31.10.2014. godine ministru MUP-a KS dostavio zahtjev za objavu demantija na tekst sa spornim sadržajem objavljen na web portalu MUP-a i tražio da demanti objavi i FENA te iskazao spremnost za dogovor kako bi se umanjile štetne posljedice;
- da su na portalu Klix 23.10.2014. godine objavljeni komentari povodom spornih navoda o tužiocu koji su objavljeni 21.10.2014. godine;
- da je na web stranici MUP-a KS od 17.11.2014. godine objavljeno Saopštenje za javnost u kojem je objavljen tekst demantija tužioca dostavljen u prilogu zahtjeva 31.10.2014. godine i navedeno da je u objavljenom tekstu 21.10.2014. godine greškom objavljeno ime tužioca, kao zaposlenika da je nakon toga reagovao Ministar i naredio da se sporni tekst skinu sa stranice, podsjetio na svrhu informisanja putem stranice, te da je upućeno izvinjenje tužitelju lično, kao i javnosti;
- da je tužilac 28.11.2014. godine ponovo od MUP-a KS tražio objavljivanje njegovog demantija od 31.10.2014. godine iz razloga što je iz njegovog teksta izostavljen faximil preporuke Institucije Ombudsmana i ukazao da je propušteno da se demanti dostavi na objavu FENI;
- da se između tužioca i MUP-a Kantona Sarajevu vodio sudski postupak, radni spor, u vezi premještaja tužioca sa radnog mjesta načelnika na niže radno mjesto;
- da je Institucija Ombudsmana za ljudska prava BIH 14.10.2014. godine MUP- u KS dostavila preporuku da preduzme neophodne mjere zaštite uposlenika od mobinga i viktimizacije, da razmotri mogućnost rasporeda na odgovarajuće radno mjesto u skladu sa radnim iskustvom i stručnim kvalifikacijama, te da o načinu posupanja obavijestiti instituciju ombudsmana;
- da je portal Žurnal 21.01.2015. godine objavio tekst pod naslovom „ Slučaj Senadina Arapčića: preživljava mobing jer prijavljuje nepravilnosti u policiji“ u kojem je u posljednjem pasusu navedeno da se tužiteljevo zdravstveno stanje pogoršava i da mu je doktor dijagnosticirao PTSP da redovno uzima lijekove i dobro se osjeća, a da je nakon ove dijagnoze otišao na bolovanje;
- da je tužilac Kantonalnom tužilaštvu 12.10.2015. godine podnio krivičnu prijavu protiv Amire Silajdžić, Nermina Pećanca, Vahida Čosića, Rabije Čampara;
- da je tužilac primljen na Kliniku za psihijatriju 02.07.2015. godine gdje je boravio do 14.08.2015. godine radi poremećaja prilagodbe na stres mješovite anksiozno depresivne reakcije;

- da je „Slobodna Bosna“ 24.12.2015. godine objavila članak pod naslovom „Ministar Ismir Jusko nagrađuje policajca protiv kojeg je vođena istraga zbog „suradnje“ s novinarima „Dnevnog Avaza“;
- da prema Instrukciji o internetu i internet portalu MUP-a KS postoje tri nivoa ažuriranja sadržaja koji se objavljuje i to: administratori na novou MUP-a KS, administrator korisničkog računa i korisnici u okviru pojedinih dijelova stranice (uprave, sektori ili službe) i da kabinet Ministra ima prava u okviru portala propisana Zakonom i Pravilnikom, što podrazumjeva kreiranje svih vrsta sadržaja na cjelokupnoj stranici i verifikaciju sadržaja koje su kreirali korisnici u okviru pojedinih dijelova stranice;

Na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da nisu ispunjeni uslovi da se navodi spornog teksta koji je objavljen na web stranici MUP-a KS 21.10.2014. godine mogu smatrati klevetom, u smislu slobode izražavanja kroz sredstva javnog informisanja, prema članu 10. stav 2. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i da nije osnovan zahtjev tužioca za naknadu štete te da tužilac nije dokazao da je trpio duševne bolove kao ni njihov intenzitet i dužinu trajanja kao ni u čemu se ogleda narušavanje njegovog ugleda i časti, odnosno uzročno-posljedičnu vezu između radnje objavljivanja teksta i posljedica te je odbio zahtjev tužioca kao neosnovan.

Po ocjeni ovog suda prvostepeni sud je pravilno utvrdio činjenično stanje ali je izveo pogrešan zaključak da radnjama tuženih nije izvršena kleveta tužioca što je dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava.

Zakonom o zaštiti od klevete u Federaciji BiH, „Službene novine Federacije BiH“, broj 19/03 i 73/05, odredbom člana 4. tačka d) propisano je da je kleveta radnja nanošenja štete ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili pronošanjem izražavanja neistinitih činjenica identifikovanjem tog fizičkog ili pravnog lica trećem licu.

Odredbom člana 6. stav 1. istog zakona propisano je da je svako lice koje prouzrokuje štetu ugledu fizičkog ili pravnog lica iznošenjem ili pronošanjem izražavanja neistinite činjenice, identificirajući to pravno odnosno fizičko lice trećem licu, odgovorno za klevetu, stavom 2. da su za klevetu iznesenu u sredstvima javnog informisanja odgovorni autor, odgovorni urednik, izdavač, kao i lice koje je na drugi način vršilo nadzor nad sadržajem tog izražavanja, a stavom 3. da je lice iz stavova 1. i 2. ovog člana (u daljem tekstu: štetnik) odgovorno za štetu ako je namjerno ili iz nepažnje iznijelo ili pronijelo izražavanje neistinite činjenice.

Po ocjeni ovog suda objavljivanjem spornog sadržaja iznesena je kleveta na štetu tužioca s obzirom da su iznesene neistinite činjenice da se protiv tužioca vodi više disciplinskih postupaka i da ima ozbiljne psihičke probleme zbog kojih je na dugotrajnom bolovanju, pri čemu je tužilac označen imenom i prezimenom.

Sporno izražavanje se ne može smatrati vrijednosnim sudom s obzirom da su iznesene činjenice koje se mogu provjeriti.

Iz spornog sadržaja proizilazi da se iznošenjem činjenica za koje tuženi nisu dokazali da su istinite očigledno namjeravao umanjiti kredibilitet tužioca kao izvora informacija o nepravilnostima u radu službenika MUP-a Kantona Sarajevo. Na taj način povrijeđeno je dostojanstvo, ugled i čast tužioca kako u njegovoj radnoj sredini tako i šire jer je sporni sadržaj objavljen na javnom portal MUP-a Kantona Sarajevo, a vijest preuzeta i objavljena na informativnom portalu „Klix“.

MUP Kantona Sarajevo saopštenjem za javnost objavljenim 17.11.2014. godine u kojem je objavljen demanti tužioca nije otklonio posljedice objavljivanja spornog teksta s obzirom da je u izvinjenju javnosti i tužiocu samo navedeno da je u spornom izražavanju greškom objavljeno ime tužioca, dok nisu ispravljene tvrdnje vezano za disciplinske postupke i psihičko zdravlje tužioca i njegov kredibilitet.

Ovakvim saopštenjem nisu u potpunosti otklonjene posljedice klevete tako da je zahtjev tužioca za naknadu nematerijalne štete, objavljivanje presude i prosljeđivanje presude FENI osnovan, dok je neosnovan zahtjev za ponovno objavljivanje zahtjeva tužioca za demanti od 31.10.2014. godine, s obzirom da tuženi nije bio ni dužan objaviti prilog - izjašnjenje Institucije ombudmena.

Tuženi Kanton Sarajevo za nastalu štetu odgovara na osnovu odredbe 6. stav 1. Zakona o zaštiti od klevete Federacije Bosne i Hercegovine i člana 172. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima kojom je propisano da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

Tuženi Nermin Pećanac za nastalu štetu odgovara na osnovu odredbe člana 6. stav 2. Zakona o zaštiti od klevete Federacije Bosne i Hercegovine s obzirom da je kao ministar vršio nadzor rada Ministarstva unutrašnjih poslova pa i nadzor nad objavljivanjem sadržaja na zvaničnoj web stranici Ministarstva.

Odgovornost tuženih je solidarna na osnovu odredbe člana 206. Zakona o obligacionim odnosima.

Prema odredbama člana 10. Zakona o zaštiti od klevete u Federaciji BiH i člana 200. Zakona o obligacionim odnosima „Službeni list R BiH“ broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i „Službene novine F BiH“ broj: 29/03 i 44/11 tužiocu zbog učinjene povrede ugleda i časti pripada pravična novčana naknada nematerijalne štete.

Imajući u vidu sve okolnosti ovog slučaja i to: da je klevetničko izražavanje objavljeno na službenoj web stranici Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo ko i na javnom portalu, da je bilo dostupno širokoj javnosti i da izvinjenjem nisu u potpunosti otklonjene posljedice klevete, tužiocu pripada pravična novčana naknada za duševne bolove koje je pretrpio zbog povrede ugleda i časti.

Prvostepeni sud je pogrešno zaključio da tužilac nije dokazao da je pretrpio duševne bolove niti da mu je umanjen ugled.

O ovom pitanju Ustavni sud Bosne i Hercegovine je, u odluci AP-1678/12 od 8. 12.2015. godine, zauzeo stav da je je odmjeravanje novčane naknade nematerijalne štete vrlo delikatan i složen postupak, s obzirom na veoma različitu moralno-psihičku konstituciju svakog pojedinca i sve ostale okolnosti pod kojima se dogodila šteta koja je za posledicu imala povredu nematerijalnih dobara oštećenih, da ne postoji „lista dokaza“ na osnovu kojih bi domaći sudovi procenjivali koja bi sankcija predstavljala miješanje koje je proporcionalno cilju koji se želi postići, niti se može očekivati izvođenje dokaza kojim bi se na egzaktan način utvrdio „intenzitet i trajanje“ nastale nematerijalne štete te da sudovi nisu ograničeni posebnim formalnim dokaznim sredstvima, naročito ne izvođenjem dokaza vještačenjem u

smislu utvrđivanja „jačine i trajanja duševnih bolova” nego da prilikom odmjeravanja sankcije redovni sudovi uzimaju u obzir niz faktora značajnih za konkretni predmet i na osnovu slobodne procjene utvrđuju relevantne okolnosti svakog konkretnog slučaja, pri čemu ne smije izostati prihvatljiva analiza relevantnih principa.

Ovaj sud, imajući u vidu okolnosti slučaja i to: da je neistinita informacija objavljena na službenoj stranici Ministarstva, da su je preuzeli javni portali, da je bila dostupna velikom broju lica, da se takvom informacijom želio umanjiti ugled i čast tužioca uopšte kao i u njegovoj radnoj sredini, a posebno s obzirom na okolnosti da je tužilac zaposlen u Ministarstvu unutrašnjih poslova, da je sa poslodavcem imao spor zbog premještanja na drugo radno mjesto kao i da objavljivanjem demantija nisu u potpunosti otklonjene posljedice neistinitog izražavanja, cijeni da je iznos od 1.000,00 KM adekvatna novčana satisfakcija za duševne bolove koje je pretrpio tužilac.

Isplatom iznosa od 1.000,00 KM, objavljivanjem sadržaja presude i prosljeđivanjem presude FENI tužilac će dobiti adekvatnu satisfakcije za štetu koja mu je pričinjena.

O zahtjevu za isplatu zatezних kamata sud je odlučio na osnovu odredaba člana 277. stav 1. i člana 278. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Zakonska zatezna kamata na naknadu nematerijalne štete teče od dana podnošenja tužbe. Danom podnošenja tužbe tuženi je pao u docnju za dosuđeni iznos. U preostalom dijelu zahtjev za isplatu zatezних kamata je neosnovan.

S obzirom da je prvostepena presuda preinačena ovaj sud je odlučio o troškovima cjelokupnog postupka primjenom odredaba člana 386. stav 2. i 397. stav 2.

Sud je odlučio svaka strana snosi svoje troškove parničnog postupka iz razloga pravičnosti, a s obzirom da je tužilac je dokazao pravni osnov tužbenog zahtjeva i da je u odnosu na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva je uspio sa 20%.

Nepravično bi bilo da tužilac tuženim, koji su odgovorni za klevetu, nadoknađuje razliku troškova postupka.

U skladu sa svim navedenim, a kako u toku postupka i donošenjem prvostepene presude nisu učinjene povrede odredaba postupka na koje sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je, na osnovu odredbe člana 229. tačka 4. Zakona o parničnom postupku, djelimično uvažio žalbu tužioca i preinačio prvostepenu presudu, te na osnovu odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku djelimično odbio žalbu tužioca kao neosnovanu.

ovjerava-potvrđuje
Predsjednica vijeća
Sudija
Nada Sezerović
GLAŠTENI RAŠNIK SUDA